

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4442/2023
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Рајчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Љубичево“ из Пожаревца, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради поништаја одлуке послодавца, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж1 51/22 (2021) од 07.12.2022. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж1 51/22 (2021) од 07.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж1 51/22 (2021) од 07.12.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж1 51/22 (2021) од 07.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Пожаревцу П1 32/21 од 20.09.2022. године, којим је одбачена тужба у овој правној ствари и обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 178.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажним решењем одбачена је као недозвољена тужба којом је тражено да се поништи одлука туженог број .../... од 13.01.2021. године, којом је утврђено да је хаварија на тракторској приколици, којом је руководио тужилац као запослени код туженог, настала искључиво немарним, неодговорним и несавесним управљањем тракторске приколице од стране тужиоца и тужилац обавезан да у целости накнади причињену штету у износу од 189.342,50 динара као и тришкове вештачења у износу од 15.000,00 динара, што укупно износи 204.342,50 динара, одбијањем од зараде у ратама у наредних 30 месеци почев од 01.03.2021. године.

Врховни суд је оценио да су нижестепена решења у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом да је одлука послодавца о накнади штете причињене од стране запосленог коначна у првом степену, да делује чим буде достављена запосленом, да ова одлука не може бити предмет судске заштите, јер запослени нема правни интерес да ту одлуку побија, будући да се она чак и да постане правоснажна не може извршити без пристанка запосленог, а да запослени у поступку по евентуалној тужби туженог за накнаду штете, у коме суд решава настали спор пуном јурисдикцијом, одлучујући о самом праву на наканду штете, а не о законитости одлуке коју је о томе донео послодавац, може да истакне приговоре којима побија одлуку послодавца, односно непостојање одговорности за накнаду штете.

Из наведених разлога, нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је Врховни суд на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене у смислу члана 420. У вези члана 441. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан, а ставом 2. истог члана је прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.02.2021. године, којом се тражи поништај одлуке туженог као послодавца тужиоца о утврђењу одговорности тужиоца и висини накнаде штете причињене на раду. Имајући у виду да се тужбени захтев не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, односно да се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку код које је ревизија увек дозвољена, као и да се тужбени захтев не односи на новчано потраживање, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**